

KHIÊM TỐN GIẢ TẠO

Amy: Minh cực ghét sự khiêm tốn giả tạo.

Holly: Minh cũng vậy. Sao mình chẳng bao giờ nói được những điều hay hơ như cậu nhỉ!

HIỆN ĐẠI

Su: Trường tớ hiện đại cực kỳ, sân trường lúc nào cũng mát rượi như trong phòng điều hòa!

Si: Xi! Trường tớ hiện đại hơn nhiều. Không cần sân luôn, mở cổng cái là vào luôn... lớp học.

ĐỒNG VIÊN DƯỚI

GẶP "CẠO THỦ"

Girl: Nước da "black" của ông thật hợp với nick "Rừng Khát".

Boy: Cũng đúng. Còn đáng vẽ yêu kiều của bà lại hợp vô cùng với nick "Lùn Bèò".

Girl: ???

Boy: Thì... "Béo + Lùn" đó.

NHIỆT TÌNH

Bác hàng xóm: Bác mới dỡ luống khoai, tối sang giúp bác xử lý nồi khoai luộc nhé.

Dũng: Hay tiện thể bác dỡ luôn luống sắn, bẻ vài chục... bắp ngô... để cháu giúp một thể.

VỖ HIỂM

Đầu cua: Nếu dùng võ miệng để đấu, bà thua tôi là cái chắc!

Kẹp tóc: Rõ quá. Mùi khó chịu, "pháo hoa" văng tứ tung thế... ai thắng nổi!

Đầu cua: Ặc... Ặc...

CHIA SẺ

Linh: Có chuyện gì tớ cũng chia sẻ với cậu, thế mà cậu thì...

Thúy: Thì bởi chuyện tớ chưa kịp "chia" với cậu xong thì cậu đã "sẻ" hết cho cả thế giới biết rồi... hic...

LUALA

KỢI ỚT NGỤ NGÔN
HIỆN ĐẠI?

MÀI RỊU

Có một anh tiểu phu đến xin việc ở nhà một người giàu có. Trông anh khỏe mạnh, hiền lành và chăm chỉ nên người ta nhận ngay.

Tiền công anh được nhận khá cao, điều kiện làm việc cũng rất tốt. Chính vì thế anh tiểu phu quyết định phải nỗ lực hết mình để xứng đáng với những gì được trả. Anh cầm rìu vào rừng đốn gỗ.

Ngày đầu tiên, anh tiểu phu mang về 18 cây gỗ - một con số đáng nể.

- Tốt lắm, hãy tiếp tục phát huy! - Ông chủ vỗ vai động viên anh.

Như được chất kích thích, anh chàng làm việc chăm chỉ hơn. Tuy nhiên, dù nỗ lực hơn ngày đầu, nhưng ngày hôm sau anh chỉ mang về 15 cây gỗ. Ngày thứ ba

anh càng cố gắng hơn nữa, cũng chỉ mang về được 10 cây.

Càng ngày, anh càng mang về ít hơn.

Anh tiểu phu buồn rầu vì nghĩ sức khỏe của mình đã yếu. Anh tìm đến ông chủ, xin lỗi vì đã không làm được như kỳ vọng của ông và thắc mắc không hiểu chuyện gì đang xảy ra với mình.

- Lần cuối cùng cậu mài chiếc rìu của mình là bao giờ? - Ông chủ hỏi

- Mài rìu ư? Tôi đã dành hết thời gian của mình để đốn cây mà không để ý đến việc mài nó - anh tiểu phu buồn rầu đáp.

Bạn có khi nào nghĩ anh tiểu phu là hình ảnh đại diện cho rất nhiều người trong số chúng ta. Chúng ta mãi miết chạy theo những mục tiêu đề ra, cứ chạy, cứ đua mà quên đi rằng: chẳng có “cỗ máy” nào chạy mà không cần nghỉ để “tra dầu, bảo dưỡng”.

Làm việc chăm chỉ chẳng có gì sai, nhưng cũng cần lắm thời gian để nghỉ ngơi, để suy nghĩ và chiêm nghiệm, để học hỏi và trưởng thành. Nếu chúng ta không dành thời gian cho những điều tưởng chừng như không cần thiết đó, giống như anh tiểu phu ở trên thì lâu ngày “lưỡi rìu” của chúng ta sẽ cùn dần đi, và đánh mất đi tính hiệu quả trong công việc.

SAO LA (ghi lại)